

tum, laniatum, laceratumque. Quid mirum cum quum numerus quinque milia excederit, ut ex nonnullis revelationibus circumferatur?

Hæc eadem cruciamenta subiit Mariæ cor Virgineum. Quid crudelius? Quæris sanguinis profluvium ex verberato Deiparæ corde? Accipe ex Sancta Brigitta ser. Angelico cap. 18. *Sanguine filii in ejus flagellatione per totum corpus defluente, inumerabilium de Virginis oculis decurrebat.* Dixi supra cap. 2. lacrymas esse sanguinem animæ, sed cordis: In sanguine cordis obtulisse Mariam, aiebat etiam Arnol. Carno. de laud. Virg. Satis magnum sanguinis profluvium ex corde Mariano per oculorum fontes. Quos fontes lacrymarum dicam erupisse de oculis tuis; cum attenderes unicum tuum coram te flagellari, ligari, & carnem carne de tua crudelissime dissecari? Verba sunt ad Virginem, quæ refert ex Santo Anselmo, Sanctus Antoninus 4. par. tit. 15. cap. 41. §. 1. Et cur non innumerabilium lacrymarum fontes (cordis sanguis) à corde matris profluerent, cum videret dilectissimum suum filium sanguine totum madentem, & duris flagris laceratum, & quasi dilaniatum? Et ita miserabiliter flagellabatur (ait Sanct. Vincen. Ferrar. ser. de passione) quod à planita pedis usque ad verticem nihil manebat illæsum in suo benedicto corpore, nisi solum lingua, qua pro peccatoribus, & latrone in cruce oraret. Et ipsa Virgo ocularis testis, & commartyr testatur apud Sanctam Brigittam lib. 1. cap. 10. *Vidi corpus ejus verberatum, & flagellatum usque ad costas, ita ut costa ejus videretur.* Subibat hæc in suo corde Deipara, & in Jefu corpore, quod suum erat, & plus oculis, plus corde diligebat; siebat proinde indefinenter, subinde dixeris cum Sancto Bonaventura in cursu de compas. Virg. Propriæ gemitus, & lacrymas, quibus afficiebaris Virgo dulcissima, quando vidisti filium tuum dulcissimum judici presentari, acriter flagellari, impetrare nobis dolorem pro peccatis nostris, & lacrymas salutiferæ contritionis. Adde; eo ipso Christi cruxre abundè profuso imbutum quoque Deiparæ cor, ac si ab eo promanasset: Martyres (ait Guillelmus ad cap. 7. Cantic. v. 10.) suo, hoc est, hominum, foris sanguine: sed Maria filii, hoc est, Dei, sanguine intus rubebat. Vnde infert plus esse Virginem commartyrem Christi, quam Martym Christi.

1830 Si vero vulnerum in corde Virginis acerbitate, & numerum velis expendere, pende nonnullorum effata. Guillelmus ad cap. 7. Cantic. v. 5. *Quot vulnera filius accipiebat in carne, tot pia mater accipiebat in corde.* Vulnera in carne Christi accepta quinque millibus plura fuisse putantur: tot Virgo accipit in corde. Acerbum hoc, & crudele sat! Quid aliud acerbius, & crudelius subiit Maria. Pro una plaga innumeris ipsa plagi sauciatibus; inquit Simeon Metta. homi. de dormi. Deiparæ. Juxta haec, extra numerum videntur esse vulnera Virginis inficta cordi. Pende acerbitate plagarum cum sancta Brigitta lib. 3. cap. 30. Quasi tot ictibus gladii saeculini spiritualiter, quo in filio suo vulnera, & plaga prævidebat, & videbat. Quin etiam solent ex Sancto Hieronymo vel ex Sancto Augustino adduci verba hæc:

Punctura acus Christo inficta vulnus erat lan- s. Aug. cee cordi Maria. Quid acerbius.

1831 Denique tali trucentia consuauatum, dilaniatumque apparuit Christi corpus, ut novo vulneri locus nullus iaveniretur reliquias. Expende quod Beata Virgo ad Sanctam Brigittam dixit libr. 1. cap. 10. *Cumque filius meus totus sanguinolentus, totus sic laceratus hababat; unus unus concito in se spiritu, quasvit; nunquid interficietis eum sic iniquitatem? Et statim secuit vincula ejus.* Putant nonnulli solutum Christum corruiisse, & novis ictibus coactum assurgere, & vestes resumere. O quanto dolore, æstuque corporis tam fauici, & consciens! Nova hæc erant cordi matris cruciamenta, & quidem gravissima. Quero Mariam (Sanctum Bonaventuram audis in stimulo amoris cap. de planctu Virginis,) & invenio vulnera, & flagella, quia tota conversa est in ista. Subtextit cap. 3. splendidissimè: *O Domina, si non vis dare mihi cor tuum vulneratum; saltem quæso tribue mihi filii tui vulnera, & illa, quæ in te sentis.* O quæm beatus essem, si possem vobis saltem in vulneribus sociari! *O Domina, quare mihi quod peto non tribuis? Non peto à te, Domina, sole, neque sydera, sed peto vulnera.* Quid est hoc si de ictis vulneribus es avara? Aut à me, Domina, vitam auferas corporalem, aut cor meum vulnera.

C A P. V.

Mariani tormenta martyrii, cum Filius spinis coronatur, & humeris crucem bajulat.

Sicut Rosa inter spinas, sic amica mea inter filias. Cant. 2. 2.

A N T E L O Q U I U M

1832 **M**iribili consilio conjungimus, & Jesu coronationem cum coronatione Mariæ, & crucis bajulationem cum coronatione: si forte eam nos conjungimus, & non solum Spiritus sanctus apud Salomonem Prov. 8. ubi uno verborum tenore inducit loquentes Christum, ejusque matrem qui concinunt: *Ab aeterno ordinata sum.* Pro ordinata transferens ex Hebreo; *Ab aeterno Regina initia sum: qua ratione filius ps. 2. 6.* ait Psal. 2. 6. Ego autem constitutus sum Rex: ubi ponitur eadem vox Hebreæ nafach. Certè uti Reginæ datur diadema Virgini. Vnde Randolphus verit: *Ab aeterno coronata sum: plane diademate non principatio nisi ex spinis plexo,* quæ Christi caput sacratissimum, & Mariæ animum pertrebrantes copiosum protrahunt sanguinem, qui sit ad instar unguenti, quo Reges inungantur, & initientur, juxta veterem inaugurandi Reges morem. Ideo ex Hebreo verti etiam potest: *Ab aeterno inuncta sum.* Quod ex corona spinea sit, satis explicat sceptrum, quod Reges hi portentissimi, & Martyres generosi gestant, videlicet Crux divina. Idque significari reor iisdem Prover. verbis, quæ sic ab aliis convertuntur: *Ab aeterno vexillata sum.* Porro vexillum hoc crux est: *Vexilla Regis produnt, fulger crucis mysterium.* Etenim antequam cœpissent succedanei temporum motus; antequam orbis de nihilo formatus; antequam cælum sy-

s. Brigit.

Tota Deipara in vulnera conversa. Bonav.

Tueius.

Can. 2. 2.

Chaldae.

Rupert.

s. Brigit.

S. Basili.

Rosa imperium. Anacreon. Sophus.

De Martyr. Deiparæ. Cap. IV. §. III. 531

fyderibus esset insignitum, antequam terra in juga, & plana extensa, floribus, & arboribus vestita; prælecta erat Maria in Reginam, concessa ei fuit spinea corona, sceptrum & vexillum Crucis, regni insignia; gratiae feracissima.

§. I.

Rosa inter spinas Deipara est: Rosa hujus primatus à spinis, & Cruce.

1833 **R**osam inter spinas Virginem fuisse tunc maximè cum filium cordis sui spinis vidit coronari, suadent illa Cantic. verba; juxta Hebreæ translationem, quam mordicus propugnat Tuccius ibi annotatione de rosa: *Sicut Rosa inter spinas, sic amica mea inter filias.* Sic etiam vetus translatio Hispanica: *como rosa entre las espinas.* Consonat Chaldaeus efferens. *Ego comparata sum Rosa, que germinat inter spinas, à quibus perforant, & rumpuntur folia ejus.* Hic iam ad institutum nostrum Rupertus: *Maria fuit Rosa inter spinas, quia quæcumque spina filium, eadem matrem confixerunt, & laceraverunt vulneribus condolentie, & compassionis.* Similiter Sancta Brigitta ser. Angelico cap. 16. latè componit patientem Virginem cum rosa spinis septa, & compuncta. *Verè indubitanter credendum est, quod sicut Rosa constanter in suo loco stare cernitur, quamvis spina circumstantes fortiores, & acutiores effectæ fuerint: ita hæc benedicta Rosa Maria tam constantem gerezat animum, quod quantumcumque tribulationum spine cor ipsius stimulabant, voluntatem tam suam nequaque variabant; sed ad sufferendum, ac faciendum quidquid Deo placet, se promptissimam exhibebat.* Florenti ergo Rosa dignissime comparatur. Etenim in hac purpurea rosa horridis spinarum stimulis vallata appetit mira, & ad aspectum jucunditas, & ad odoratum suavitatis, quibus Virgo Mater, & Martyr longè excellit universos Virginum, Martyrum, & reliquorum sanctorum cætus; & quibus nos ad sui amorem Deipara vehementer allicit, & acuit. Quod de rosa spinis horrida, festivè observavit Sanct. Basil. Magnus epis. 149. ad Libanum. *Qui rosa (inquit) delectantur, ut verisimile est fieri ab illis, qui pulchritudinis, & elegantiæ sunt studi, neque spinis ipsi molesti sunt.* Et tale quid de Rosis quandam referentem audiri, quod rosarum amatoribus qatara minutæ illas spinas, quasi quedam amatiora illestantia, iti flori adfixerit, ut stimulis illis agre contactum admittentibus, ad majus desiderium colligentes provocet.

1834 Hinc Rosæ inter spinas datum supremum inter ceteros flores imperium. *Excellit Rosa flores,* ait Poeta Anacreon, & Sophus apud Achilem Tacium; *Si floribus vellet Iupiter Regem constitutæ, Rosa inter flores regnaret.* Terra est ornamentum, plantarum decus, oculus florum, pulchritudo fulgorans, amorem spirans. Et quidem jure merito principatum obtinet inter reliquias flores sanguinea Rosa, cuius folia perforantur, & rumpuntur ab spinarum aculeis; scit enim inter spinas venustior, & amabilior assurgere, eti acerbè pungant horridi stimuli? Quid, quæso, pulchrius ad exprimendum sursum Deiparæ imperium,

& regnum in omnes creaturas? Hoc licet Virgini deferatur de communi Patrum consensu, quia ex ea genitus est Dei filius, quem mundo peperit uti vera Mater, Regem saeculorum: reor tamen Reginam esse non solum Regis Christi Parens est; sed *Inde Reginam* quia eosdem, quos filius suus, in coronatione, & crucis bajulatione subiit crucifixus, & spinarum aculeos. Etenim regnum nam, & creaturarum debetur Christo non solum *Crucis bajulationem.*

1835 Hæc omnia dilucidè pronuntiavit Isaías cap. 9. 6. *Factus est principatus super humerum ejus.* De Christo sermo est, atque ejus imperium ab Matre. Dicam qua ratione utriusque principatum à spinis, & cruce commendet. In primis Sanct. Hieron. ibi, Tertull. lib. contra s. Hieron. Iudeos, Sanctus Justinus 2. apolo. pro Christianis, Sanctus Cyprian. 2. testimo. adversus Iudeos, Sanct. Ambros. lib. 3. de fide c. 4. Sanct. August. ser. 11. de tempore, & multi alii ex sacris Interpretibus, principatum super humerum Christi putant esse Crucem ipsius: *Factus est principatus super humerum ejus* (ait Hieron.) *quod crucem suam ipse portavit.* Hebraicè pro, principatus, est vox misra, quam multi per cabalistam expositionem non male explicant missa lara, id est, ex spina imperium. Ut significetur, quod Christus per coronam spinam, & crucis bajulationem fuerit adeptus imperium. Ideo continenter subdit Vates: *Multiplicabitur ejus imperium, & pacis non erit finis, super solium David, & super regnum ejus sedebit.* Hebraicè pro multiplicabitur subest lembaro. Et quidem propriæ similitudinem

Isa. 9. 6. *Christi imperium ab* Iudeos, Sanctus Cyprian. 2. testimo. adversus Iudeos, Sanct. Ambros. lib. 3. de fide c. 4. Sanct. August. ser. 11. de tempore, & multi alii ex sacris Interpretibus, principatum super humerum Christi putant esse Crucem ipsius: *Factus est principatus super humerum ejus* (ait Hieron.) *quod crucem suam ipse portavit.* Hebraicè pro, principatus, est vox misra, quam multi per cabalistam expositionem non male explicant missa lara, id est, ex spina imperium. Ut significetur, quod Christus per coronam spinam, & crucis bajulationem fuerit adeptus imperium. Ideo continenter subdit Vates: *Multiplicabitur ejus imperium, & pacis non erit finis, super solium David, & super regnum ejus sedebit.* Hebraicè pro multiplicabitur subest lembaro. Et quidem propriæ similitudinem

Y y 2 inter

inter mem finalem, quæ hic in medio ponitur, & inter samec irrepit translatio altera à multis laudata, videlicet *lesarbe*, id est ad spinam, quemadmodum enim marbe est multiplicare, seu ad multiplicandum, aut multiplicatio, ita *farbe* est *spina*. Unde ita Isaiae verba efferas cum nostro Salmerone to. 1. prologo. 8. fol. 107. *Ab spina imperium ejus, hoc est, ab spina corona imperare incipiet.* Vel etiam explices; *ab spina multiplicabitur ejus imperium, & non erit finis, &c.*

*1836 Expende modò in iisdem Isaiae verbis imperium Deiparæ à Cruce, & spinis. Dixi pro verbo multiplicabitur haberi in Hebreo vocem *lemarbe*, in cuius dictionis medio (ut constat) ponitur littera *mem* clausa, quæ poni semper solet in fine dictionis, utpote littera finalis: hic extra consuetudinem medium occupat locum; non utique abique arcano mysterio, quod agnoscunt, & reverentur multi grandioris notæ Scriptores. Lege ex nostris Pinedam de rebus Salom. lib. 5. cap. 4. Sanctum in Isai. 9. 8. Bellarm. cap. 1. artis Hebraicæ Cornelium, & Alvarez ad illa Isaiae verba, qui alias referunt ex antiquioribus; & linguae Hebraicæ peritissimis. Illud hi omnes uno ore latere mysterium arbitrantur, fore ut Messias de Virgine clausa nasceretur. Itaque clauso undique illo *mem* præsignatur Mariae Virginitas, Virgo conciens, & Virgo pariens: uterus ipsius obsignatus, & obseratus *rosis*, *liliis*. Unum audi Adrianum Finum in Iudæos flagelli 2. lib. 7. *Illa littera mem nomen Virginis ostendit tam in Hebreo, quam in latino; quia nomen Beatae Mariae Virginis in utraque lingua per hanc literam mem ostenditur, quia Maria incipit ab hac littera M.* Vides qua ratione eisdem Isaiae verbis vaticinium illustre contineatur non solum de Christo paciente, sed etiam de Deiparæ compatiene, & per crucem Christi, & spinas ad supremum ercta primatum? Hoc satis indicat illa lectio *mijr sara* (quæ ponitur pro *principatus*) id est ex *spina imperium*. Ut enim Galatinus observat lib. 7. de arcans cap. 13. nonnulli transunt: *mijr sara*, id est *Maria Domina*. Itaque non male convertas: *ex cruce, & spinis Maria Domina*. Et illa; multiplicabitur ejus imperium, ad hunc sensum adducenda ex lemarbe, *lesarbe* datis significationibus: *Maria Virgo Mater, & Martyr ab spina imperium ejus*: ut etiam Christi regnum è cruce, & spinis.*

1837 Cæterum vox multiplicabitur, seu multiplicatio, qua Isaías usus est, in memoria reducunt numerum spinarum, quibus Christi, ac Deiparæ corona efformata est. Spinæ fuisse septuaginta duas, communis existimatio est firmata revelationibus. Qua spinarum multiplicatione portendebatur multiplicandum Christi, ac Deiparæ Regnum, & Imperium toto terrarum orbe, quandoquidem nationes mundi universæ in septuaginta duas initio sunt dispersitæ. Rem satis ad rem illustrò. Etenim negabit nullus, in Aarone vestito, & ornamenti decorato elucere Christum supremum Ecclesiæ Pontificem, ejusque passionis, & crucis mystera. Addiderim, elucere etiam Christi martyrem Deiparam, ejusque magnalia. Pende Isaiae verba cap. 61. 10. ubi videns in spiritu Matrem Messiam (ut vult Galatinus

Ab spini: & cruce multiplicatum Virginis imperium.

lib. 7. de arcans cap. 5.] ita vaticinatur in Galatis 1f. 61. 10. *debo in Domino, & exalabit anima mea in Deo meo, quia inducit me vestimentis salutis, Sacerdos & indumentis iustitiae circumdedidit me. Quasi Deipara appellatur, & sponsum decoratum corona, & quasi sponsam sacerdotalem monilibus suis. Pro vestimentis salutis efferas ex Hebreo cum Sancto Hieron. vestimentis Iesu. Posteriora autem verba ita Chaldaea: S. Hieron. Chalda.*

Inde etiam Deipara principatus ab spina, & cruce.

Finus.

Galati.

1838 Expende modò, qua ratione ab hac spinea corona suprænum Deiparæ imperium. Etenim sub corona Pontificia apparebat tunica hyacinthina talaris, de qua Sap. 18. 24. In ueste poderis totus erat orbis terrarum. Totus in ea ueste dicitur esse orbis terrarum, quia ex illius tunice limbo appensa erant septuaginta duo malogranata quorum meminit ficer textus Exod. 28. 33. deorsum vero ad pedes ejusdem tunice per circuitum, quasi mala punica facies. Numerus septuaginta duorum malogranatorum omnes mundi nationes portendebat, nam in totidem linguis fuit olim divisus; uti docte Maldonatus ad cap. 10. Luce, Pererius in Genesim 16. disputat. 10. additis Ecclesiæ Patribus. Hæc cum ita sint, quis non videat hunc malogranatorum, & nationum numerum arcane satis respondere spinarum numero, quibus contexta Christi, ac Deiparæ corona est? Quis non portendi existimet illa spinosæ mitræ & malogranatorum iadsocietate, Christi ac Mariae imperium in omnibus mundinationes esse peculiari quodam titulo ab spinis seu spinea corona? Quarum nationum symbolum (malogranata videlicet) admixta habet tintinnabula aurea propterea quod summo animarum consensu, & harmonia nationes ipsæ evulgaturæ erant hunc Deiparæ primatum ab spinis, & Cruce.

Malogranata, ta ueste Pontificis quo sicut. Sap. 18. 24.

1839 Expende modò, qua ratione ab hac spinea corona flagellationem vestitus, cum iterum cunctis vestibus suis, etiam inconsuili, violenter spoliatur, sanguine per omnes artus erumpente purpuratur. Injiciunt ei vile quoddam paludamentum purpureum è coco, ignominiae plenum, quia corporis interiorum partem non congebat. Sic amictus, Iudibrio Rex creatur. Imponitur rigida ex horrentibus spinis longis, & robustis corona, quæ per septuaginta duo vulna grandiora complexa est caput, præter millesiminas minores plaga. Urte aptius insidet corona transversis quassata est fusibus, & plenè subducta, undique fluente sanguine, & diversos agentes rivos cum maxima doloris acerbitate. Casam ejus manibus salutant: ave Rex Iudeorum. Constitut huic immani spectaculo Mater Virgo non absque ingenti dolore, & animi cruciamentis. Ut enim Sancta Brigitta illo suo ferm. Angelico cap. 18. Videntis mater filium corona spinea derisum, suamque faciem sanguine rubricatam, & ejus maxillas, & magnus alapis rubicundus, gravissimo dolore ingemuit, & quia hoc in pellucida prospectavit imagine, speculum appellavit. At enim vero pergit Moyses, & visionem intueri, & vultum suum in speculo: vadam, & videbo. Ecce accidente: insonuit de rubro vox; solve calceamenta de pedibus tuis. Quis hic religionis modus? Quæ isthac indecentia, calceatum ad rubrum accederet? Ni me fallo, ea de causa calceamenta depone jubaretur, quia (ut putant Historia Scholastica, Ludolphus de vita Christi par. 2. cap. 62. Sanct. Vincent. fer. de passion. Hugo Carens. in cap. 27. Matth. & in cap. 19. Joan. Et ibidem Lyranus, Toletus, ac nosfer Salmeron: Et Olsorius fer. de corona Christi, multique alii) calcei Moysis reticulatum intexti erant è juncis palustribus, & marinis despiniatis, quibus in passione coronatum Christi caput est, & Mariae cor terebratum. Cum autem facerent Jesus, & Maria illud sue ignominiae, & martyrii insignie, ut in capite, & corde spinas impoferint; noluerunt ut Moyses calceos illos inter vilia gestaret, jucosque protereret, qui in capite, & corde deferendi religiosè erant. Discalceatus quoque ad spinosum rubum accedat, ut pedes saltet præsentiant spinosæ coronæ Dominicæ, & Marianæ acerbitatem. Hinc Sanctus Bernhard. serm. 5. in festo omnium Sanctorum circa finem: Pudeat sub spinoso capite [adde, & corde] membrum fieri delicatum: adeo deliciatum, ut non nisi illæ resonent voces Sap. 2.8. Coronemus nos rosas antequam marcescant: sap. 2.8. spinosis interim nihil habitis, & conculcatis. Etenim à ratione alienum est (aio cum Clemente Alexandrino 2. Pædag. cap. 8.) ut qui antiderimus Dominum spinis coronatum fuisse, ipsi Clemens venerabilis Domini passioni per ludum insultant Alex. Eucher.

§. II.

Mariæ tormenta ex spinea corona: & quanti hec corona habenda.

1840 IX fuerat Christus Jesus post sævam flagellationem vestitus, cum iterum cunctis vestibus suis, etiam inconsuili, violenter spoliatur, sanguine per omnes artus erumpente purpuratur. Injiciunt ei vile quoddam paludamentum purpureum è coco, ignominiae plenum, quia corporis interiorum partem non congebat. Sic amictus, Iudibrio Rex creatur. Imponitur rigida ex horrentibus spinis longis, & robustis corona, quæ per septuaginta duo vulna nera grandiora complexa est caput, præter millesiminas minores plaga. Urte aptius insidet corona transversis quassata est fusibus, & plenè subducta, undique fluente sanguine, & diversos agentes rivos cum maxima doloris acerbitate. Casam ejus manibus salutant: ave Rex Iudeorum. Constitut huic immani spectaculo Mater Virgo non absque ingenti dolore, & animi cruciamentis. Ut enim Sancta Brigitta illo suo ferm. Angelico cap. 18. Videntis mater filium corona spinea derisum, suamque faciem sanguine rubricatam, & ejus maxillas, & magnus alapis rubicundus, gravissimo dolore ingemuit, & quia hoc in pellucida prospectavit imagine, speculum appellavit. At enim vero pergit Moyses, & visionem intueri, & vultum suum in speculo: vadam, & videbo. Ecce accidente: insonuit de rubro vox; solve calceamenta de pedibus tuis. Quis hic religionis modus? Quæ isthac indecentia, calceatum ad rubrum accederet? Ni me fallo, ea de causa calceamenta depone jubaretur, quia (ut putant Historia Scholastica, Ludolphus de vita Christi par. 2. cap. 62. Sanct. Vincent. fer. de passion. Hugo Carens. in cap. 27. Matth. & in cap. 19. Joan. Et ibidem Lyranus, Toletus, ac nosfer Salmeron: Et Olsorius fer. de corona Christi, multique alii) calcei Moysis reticulatum intexti erant è juncis palustribus, & marinis despiniatis, quibus in passione coronatum Christi caput est, & Mariae cor terebratum. Cum autem facerent Jesus, & Maria illud sue ignominiae, & martyrii insignie, ut in capite, & corde spinas impoferint; noluerunt ut Moyses calceos illos inter vilia gestaret, jucosque protereret, qui in capite, & corde deferendi religiosè erant. Discalceatus quoque ad spinosum rubum accedat, ut pedes saltet præsentiant spinosæ coronæ Dominicæ, & Marianæ acerbitatem. Hinc Sanctus Bernhard. serm. 5. in festo omnium Sanctorum circa finem: Pudeat sub spinoso capite [adde, & corde] membrum fieri delicatum: adeo deliciatum, ut non nisi illæ resonent voces Sap. 2.8. Coronemus nos rosas antequam marcescant: sap. 2.8. spinosis interim nihil habitis, & conculcatis. Etenim à ratione alienum est (aio cum Clemente Alexandrino 2. Pædag. cap. 8.) ut qui antiderimus Dominum spinis coronatum fuisse, ipsi Clemens venerabilis Domini passioni per ludum insultant Alex. Eucher.

P. Ildeph. de Flores de Agone Martyr.

in flamma ignis de medio rubi, multi transferunt ex Hebreo; in corde ignis, de corde rubi. Quasi in medio rubi cor arderet, & spinarum aculeis esset cinctum. Cumque de A corde Vir hoc corde appareret Jesus; cujusnam cor ignis Christi illud esse poterat nisi Virginis matris? Ab ius. hujus enim corde meditatur aliqui Salmeronem nostrum to. 3. tract. 9. fol. 99. tres guttas sanguinis virtute Spiritus sancti, & Angelorum ministerio [quatenus ministrare potuerunt] erutas & in utero ad formandum Christi corpus repositas. Et forte eò spectare aliquis dixisset illud Cant. 8. Pone me ut signaculum super cor tuum. Cant. 8. Juxta Sancti Hieronymi translationem in S. Hieron. fine epist. ad Eusto. Pone me sicut umbra-culum super cor tuum. Quod componas cum illis verbis Luc. 1. 35. Spiritus sanctus super-veniet in te, & virius altissimi obumbrabit tibi. Præsignatur ergo corde illo spinis im-merso (unde spectabilis Deus, homo futu-rus) cor Deiparæ amoris igne æstuans, & spinis transfigendum, quibus filii sui caput. Re-capitulasse dixerim Mariam in suo corde senti-constum rubum, uti in suo capite Christus.

1841 Hoc spectaculum in admirationem rapuit Moysen: Vadam, & video visionem hanc magnam. Hebraicè est, hammare bag- Rubus Moys. gadol, id est, speculum magnum. Quasi Moy-sis instar les in spinoso rubo cerneret, tanquam præspeculi, grandi speculores à longe positas repræsentare, Christi caput, & cor Virginis spinis confixum: & quia hoc in pellucida prospectavit imagine, speculum appellavit. At enim vero pergit Moyses, & visionem intueri, & vultum suum in speculo: vadam, & videbo. Ecce accidente: insonuit de rubro vox; solve calceamenta de pedibus tuis. Quis hic religionis modus? Quæ isthac indecentia, calceatum ad rubrum accede-re? Ni me fallo, ea de causa calceamenta deponere jubetur, quia (ut putant Historia Scholastica, Ludolphus de vita Christi par. 2. cap. 62. Sanct. Vincent. fer. de passion. Hugo Carens. in cap. 27. Matth. & in cap. 19. Joan. Et ibidem Lyranus, Toletus, ac nosfer Salmeron: Et Olsorius fer. de corona Christi, multique alii) calcei Moysis reticulatum intexti erant è juncis palustribus, & marinis despiniatis, quibus in passione coronatum Christi caput est, & Mariae cor terebratum. Cum autem facerent Jesus, & Maria illud sue ignominiae, & martyrii insignie, ut in capite, & corde spinas impoferint; noluerunt ut Moyses calceos illos inter vilia gestaret, jucosque protereret, qui in capite, & corde deferendi religiosè erant. Discalceatus quoque ad spinosum rubum accedat, ut pedes saltet præsentiant spinosæ coronæ Dominicæ, & Marianæ acerbitatem. Hinc Sanctus Bernhard. serm. 5. in festo omnium Sanctorum circa finem: Pudeat sub spinoso capite [adde, & corde] membrum fieri delicatum: adeo deliciatum, ut non nisi illæ resonent voces Sap. 2.8. Coronemus nos rosas antequam marcescant: sap. 2.8. spinosis interim nihil habitis, & conculcatis. Etenim à ratione alienum est (aio cum Clemente Alexandrino 2. Pædag. cap. 8.) ut qui antiderimus Dominum spinis coronatum fuisse, ipsi Clemens venerabilis Domini passioni per ludum insultant Alex. Eucher.

Cur Moysi-jubetur cal-ecamenta deponere anterum.

Y 3. mem.